

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Білика Романа Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини восьмої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
27 листопада 2024 року
№ 225-1(І)/2024

Справа № 3-196/2024(396/24)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович (доповідач),
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Білика Романа Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини восьмої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Білик Роман Володимирович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 24, частині другій статті 55, статтям 59, 64, частині п'ятій статті 125, пунктам 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність)

частину восьму статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини восьмої статті 169 Кодексу повернення позовної заяви не позбавляє права повторного звернення до адміністративного суду в порядку, встановленому законом.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Білик Р.В. звернувся до Львівського окружного адміністративного суду з позовом до Головного управління Національної поліції в Житомирській області про визнання дій протиправними та скасування наказу, поновлення його на посаді, стягнення щомісячного грошового забезпечення за час вимушеного прогулу.

Львівський окружний адміністративний суд рішенням від 11 серпня 2023 року, залишеним без змін постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 28 листопада 2023 року, у задоволенні позову відмовив.

Не погодившись із рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, Білик Р.В. оскаржив їх у касаційному порядку.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалами від 29 січня 2024 року, від 11 березня 2024 року, від 1 квітня 2024 року, від 26 квітня 2024 року повернув касаційні скарги Білика Р.В. на підставі пункту 4 частини п'ятої статті 332 Кодексу у зв'язку з незазначенням у касаційній скарзі належних доводів та обґрунтувань щодо підстав оскарження судових рішень; ухвалою від 3 червня 2024 року касаційну скаргу Білика Р.В. залишив без руху і надав йому строк для усунення її недоліків.

Ухвалою від 5 серпня 2024 року Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду визнав неповажними підстави пропущення Біликом Р.В. строку на касаційне оскарження судових рішень першої та апеляційної інстанцій та відмовив у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання стверджує, що припис частини восьмої статті 169 Кодексу „щодо повторного звернення з касаційною скаргою, унеможлиблює таке оскарження до суду касаційної інстанції, відповідно не забезпечує право особи на судовий захист“.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) Закону України (його окремих приписів), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності частини восьмої статті 169 Кодексу, а лише висловив незгоду із судовими рішеннями у своїй справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного припису Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Білик Р.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Білика Романа Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини восьмої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**